

MILJØMINISTERIET

Den 26. maj 1993

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 10-15*Spørgsmål nr. 10:*

»Handelskammeret peger på, at § 9 a om tilbagetagningspligt har tilbagevirkende kraft. Det giver en betydelig økonomisk belastning.

Hvad skønnes de økonomiske konsekvenser af denne tilbagetagningspligt med tilbagevirkende kraft at få for de berørte firmaer?»

Svar:

Jeg skal henvise til bemærkningerne til lovforslaget til nr. 1, hvoraf det afslutningsvis fremgår:

»Forslagets konsekvenser for erhvervslivet vil først kunne opgøres i forbindelse med udmøntning af bestemmelsen, idet konsekvenserne vil være helt individuelt afhængige af de enkelte foranstaltningers konkrete udformning.«

Spørgsmål nr. 11:

»Hvilke konkurrencemæssige konsekvenser kan der udledes af samme forhold?»

Svar:

Om de konkurrencemæssige konsekvenser af tilbagetagningsordninger med tilbagevirkende kraft skal jeg specielt henvise til, at det af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at i »de formodentlig ret få tilfælde, hvor en tilbagetagningspligt med tilbagevirkende kraft kan have mærkbart konkurrenceforvridende virkninger, må mulighederne for at undgå dette nøje overvejes i forbindelse med hver enkelt ordning. Ved tilrettelæggelsen af konkrete tilbagetagningsordninger kan det i enkelte tilfælde findes hensigtsmæssigt at tilvejebringe midler til finansiering af bortskaffelse af tidligere markedsførte produkter ved hjælp af et bortskaffelsesgebyr i henhold til lovens § 53.«

Spørgsmål nr. 12:

»Forudsætningen for lovforslaget var frivillige brancheaftaler.

Vil ministeren sikre, at der forsøges indgået frivillige brancheaftaler inden lovforslagets endelige gennemførelse?

I modsat fald virker det hele som noget af en narresut.«

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne er det – også når loven er vedtaget – udgangspunktet, at producentansvar og tilbagetagningsordninger skal søges etableret på grundlag af frivillige aftaler.

Spørgsmål nr. 13:

»Hvordan vil ministeren sikre, at ordninger vedrørende henholdsvis gamle produkter og andres produkter udformes således, at urimelige virkninger på det konkrete marked undgås?»

Svar:

For så vidt angår de gamle produkter kan jeg henvise til besvarelsen af spørgsmål 11. For »andres produkter« vil der blive taget de samme hensyn.

Spørgsmål nr. 14:

»Ministeren omtaler i sit svar affaldsbekendtgørelsen. I denne bekendtgørelse er begrebet »secondary raw materials« forsvundet trods indtrængende og velbegrundede henvendelser fra brancheorganisationer.

Hvilke EF-direktiv forhindrer Danmark i at arbejde med »waste« og »secondary raw materials«?»

Svar:

Affaldsbekendtgørelsen er den danske gennemførelse af rammedirektivet om affald, EØF 75/442, som ændret ved EØF 91/156. Direktivets definition af affald (som svarer til bekendtgørelsens) omfatter også sekundære råvarer.

Spørgsmål nr. 15:

»Er ministeren villig til omgående at foretage de nødvendige ændringer i affaldsbekendtgørelsen efter det notat, som er udarbejdet af